Kwaliteitsbevorderend onderzoek: evaluatie en optimalisatie van het PPI-gebruik in onze praktijk.

Haio: CHRISTIAENS Mattijs , U.G.
Promotor:
Praktijkopleider: BUYSE Frans

Context: In onze praktijk valt het op dat er veel patiënten zijn die chronisch gebruik maken van een PPI en waarvan het niet duidelijk is wat de indicatie hiertoe is.

Onderzoeksvraag: Aangezien er nu ook stilaan studies opduiken die toch aantonen dat er mogelijke bijwerkingen zijn van een chronisch gebruik leek het ons de moeite waard om een uitgebreid literatuuronderzoek uit te voeren dat nog eens een goed beeld geeft van indicaties, richtlijnen en bijwerkingen, vooral dan op lange termijn. Doel van deze masterproef is om het chronisch gebruik van PPI?s in onze praktijk te optimaliseren. Dit gaan we doen aan de hand van registraties van chronische patiënten en deze te toetsen aan de huidige literatuur.

Methode: Voor het bekomen van relevante literatuur werd gebruik gemaakt van Pubmed en Web of science. Gedurende 4 maand werd iedereen geregistreerd die een nieuw voorschrift voor een PPI kwam vragen. Het was de bedoeling om zoveel mogelijk patiënten te registreren die gebruik maken van een chronische PPI behandeling. Aan hen werd gevraagd een toestemmingsformulier te ondertekenen en te dateren, als ook een korte vragenlijst in te vullen. Nadien werden ook nog gegevens uit de medische dossiers opgevraagd om bijkomende informatie te bekomen.

Resultaten: In totaal werden in deze periode 68 patiënten geregistreerd met een gemiddelde leeftijd van 62 jaar en een gemiddelde duur van inname van 7,6 jaar. Van deze populatie zijn 36 of 53% vrouwen en 33 of 47% zijn mannen. De molecule die het meest wordt gebruikt is omeprazole (46%), daarna pantoprazole (32%), esomeprazole (15%) en lansoprazole (7%). 85% heeft in het verleden een gastroscopisch onderzoek ondergaan, waarvan 47% nog in de laatste 3 jaar. De belangrijkste indicatie tot opstarten van chronische PPI behandeling is refluxoesofagitis (58%), gevolgd door gastritis (12%). 21% vermeldt nog klachten te hebben ondanks de huidige therapie.

Conclusie: Het onderzoek dat we nu uitgevoerd hebben is dus de eerste stap om het PPI gebruik in de praktijk te optimaliseren. Twee interventies, on demand therapie en step-down methode, zijn het best gedocumenteerd en hebben als doel patiëntentevredenheid en de levenskwaliteit te verbeteren alsook de kosteneffectiviteit van chronisch PPI gebruik te verbeteren. Uit het literatuuronderzoek onthouden we vooral dat er tot nu toe nog heel weinig onderzoek gebeurd is naar het chronisch PPI gebruik, zowel wat betreft de bijwerkingen alsook de nood van dagelijks gebruik. Dit zijn onderzoeken die in de nabije toekomst meer en meer zullen plaatsvinden en die de moeite lonen om ook verder te volgen.